

ЩЕГЛАКОВ ІВАН ЕДУАРДОВИЧ

студент міжнародно-правового факультету 3 курсу,
3 групи Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого

УДК 341.2

DOI: 10.37772/2518-1718-2020-1(29)-14

СПОРТИВНІ ЗМАГАННЯ ЯК НЕТИПОВИЙ СПОСІБ ВИЗНАННЯ AD HOC В МІЖНАРОДНОМУ ПРАВІ

В статті проаналізовано поняття визнання ad hoc. Встановлені ознаки, притаманні визнанню держав ad hoc. Наведено приклади типових способів визнання держав ad hoc. Виявлено проблеми, що виникають при кваліфікації спортивних змагань як способу визнання ad hoc. Проведено аналіз конкретних спортивних подій, які свідчать про визнання Косова іншими державами ad hoc. Запропоновано розглядати участь недержавних утворень, що наділені державою повноваженнями щодо її представництва в конкретній спортивній галузі, в підготовці до міждержавних змагань, в яких беруть участь держави, одна з яких не визнала іншу, як визнання ad hoc. Наголошено на тому, що визнання ad hoc не тягне за собою будь-які юридичні наслідки, пов'язані з офіційним визнанням держав.

Ключові слова: визнання, ad hoc, спортивні змагання, футбол, Олімпійські ігри, Косово.

Постановка проблеми. Визнання держав є одним з найважливіших інститутів міжнародного публічного права, важливість якого зумовлена багатоглядністю та динамічним характером як міжнародних, так і внутрішньодержавних процесів. Важливість цього інституту, крім того, є безпосередньо пов'язаною з наявністю в сучасних міжнародних відносинах країн, статус яких не є повністю визначеним – Косово, яке не є членом ООН, однак визнано ста державами зі ста дев'яносто трьох держав-членів ООН; Західної Сахари, яка визнана ООН, але окупована Марокко; Північного Кіпру, який визнаний лише Турецькою Республікою і т.д.

Однією з форм визнання є визнання ad hoc, яке не є офіційним визнанням та є тимчасовим, одноразовим визнанням на конкретний випадок [1, с. 221]. На даний час у світі досить часто зустрічаються випадки проведення спортивних змагань на міждержавному рівні, які формально не є визнанням держави, проте свідчать про встановлення певних відносин між суб'єктами. Подібні ситуації нерідко викликають резонанс у відповідному суспільстві, зокрема, у його засобах масової інформації, повідомлення яких, як правило, містять судження щодо дисонансу між офіційним невизнанням однієї держави іншою та фактичними відносинами між командами цих держав [2; 3]. Крім того, з другої половини ХХ ст. спорт став невід'ємною частиною міжнародних відносин, він сприяє активізації міжнародного

обміну, дозволяючи людям, що його люблять, налагоджувати міжкультурний діалог та долати конфлікти політичного характеру [4, с. 4].

Метою статті є: встановлення правових наслідків проведення спортивних змагань між державами, одна з яких не визнає іншу, та вирішення питання, чи є ці випадки визнанням ad hoc.

Аналіз останніх досліджень. Дослідженням теми визнання в міжнародному праві займалася велика кількість як вітчизняних, так і зарубіжних вчених, серед яких можна виділити Джанатаєва Х. М., Мицика О. В., Тункіна Г. І., Холіну Є. А., Фельдмана Д. І., чії доктринальні розробки є важливим теоретичним підґрунтям вивчення питання щодо визначення нетипових способів визнання ad hoc.

Виклад основного матеріалу. Міжнародна взаємозалежність держав призводить до того, що навіть при завзятому небажанні визнати нове утворення, хоча б де-факто, іншій державі доводиться вступати з ним у відносини, які потребують певного юридичного оформлення [5, с. 160]. У доктрині міжнародного права є декілька визначень поняття «визнання ad hoc». Так, Д. І. Фельдман зазначав, що «визнання ad hoc – це фактичні відносини з дестинатором визнання при офіційному невизнанні» [6]; В. В. Мицик визначає, що «ад хок – це неофіційне одноразове визнання для здійснення конкретних необхідних дій, налагодження контактів між дипломатами чи політиками, проведення мирних переговорів, підготован-

ня мирних угод» [7, с.360]; В. Е. Теліпко, А. С. Овчаренко під визнанням *ad hoc* розуміють «випадки, коли держави, уряди вступають в офіційний контакт одна з одною вимушено, для розв'язання яких-небудь конкретних питань, але водночас не бажають визнавати одна одну» [8, с. 114].

Виходячи з даних визначень, можна виділити наступні ознаки визнання *ad hoc*:

- полягає у фактичних відносинах між державами, тобто у певних контактах з конкретних питань між представниками держав;
- визнання обмежено певними часовими рамками (визнання діє на час вирішення конкретного питання або проведення конкретного заходу);
- визнання здійснюється виключно в обсязі, необхідному для вирішення конкретного питання [9, с. 142], тобто при такому визнанні дестинатор не може визнаватися як повноцінний суб'єкт міжнародного права, а лише як той, який має частину ознак такого суб'єкта;
- визнання не носить офіційного характеру, є одноразовим і не має наслідком для держави визнання її *de jure* іншою державою, про що друга держава може безпосередньо зазначити перед вступом у такі відносини.

Типовими способами визнання *ad hoc* є, як правило, ведення переговорів з конкретних політичних питань, підписання мирних угод, обмін в'язнями або військовополоненими тощо. Прикладом типового визнання *ad hoc* є подання Сполученими Штатами Америки позову проти Північної Кореї щодо інциденту з «Пуебло», в якому збройні сили Північної Кореї здійснили напад на корабель ВМС США, що знаходився у нейтральних водах. США офіційно не визнавало Північну Корею, однак вимушено було вступити з нею у переговори для звільнення своїх військовослужбовців, а згодом подати позов. Прикладами такого визнання також може слугувати ведення Ізраїлем мирних переговорів з Організацією звільнення Палестини, покупка Саудівською Аравією систем протиракетної оборони «Залізний купол» у Ізраїля в 2018 році тощо.

Однак, крім типових ситуацій визнання *ad hoc*, можна також виділити певні нетипові ситуації, в яких виникають складності при кваліфікації їх як визнання *ad hoc*. Прикладом таких ситуацій є футбольний матч між Іспанією та Косово в рамках чемпіонату Європи з футболу серед юнаків до 17 років, що відбувся 28 березня 2019 року; футбольний матч між збірними України та Косово в рамках відбіркового турніру чемпіоната світу з футболу, що відбувся 6 жовтня 2017 року. Крім того, Республіка Косово з 2016 року бере участь в Олімпійських іграх, що викликає питання про наслідки, які це створює для держав, які не визнали Косово, проте

беруть поруч з ним участь у міжнародних спортивних змаганнях.

Таким чином, логічно постає питання: «Чи є дані ситуації визнанням *ad hoc*?»

Фактично, дані ситуації за своєю зовнішньою формою є схожими на визнання *ad hoc*: вони не носять офіційного характеру; є одноразовими та не мають юридичних наслідків; обмежуються часовими рамками (так зване «визнання» здійснюється лише на час проведення відповідного змагання). Однак, найголовніша проблема при кваліфікації даних ситуацій як своєрідного способу визнання *ad hoc* виникає щодо питання, чи можна вважати дані ситуації відносинами між державами, для чого слід визначити, чи вступають між собою у переговори представники держави.

Якщо з визнанням офіційним (будь то визнання *de jure* або *de facto*) ситуація більш-менш зрозуміла (суб'єктом визнання тут може бути монарх, голова держави (президент), орган законодавчої влади, відповідний «політичний орган» – як правило, міністерство закордонних справ [10, с. 224–230]), то з визнанням *ad hoc* постає питання щодо визначення відповідного суб'єкта визнання.

При визнанні *ad hoc* у відносини між собою вступають, як правило, представники урядів [5, с. 160]. Уряд в контексті визнання розглядається в широкому розумінні й означає не тільки вищий орган виконавчої влади (рада міністрів, комітет міністрів тощо), а вищі органи публічної влади в цілому. Тобто, представник уряду - це представник одного з вищих органів публічної влади (адміністрації голови держави, кабінету міністрів, міністерства, законодавчого органу тощо). Однак, вважаємо, що в даному контексті представником держави слід вважати не тільки представників урядів, а, взагалі, осіб, які можуть представляти державу, тобто осіб, яким законом, іншим нормативно-правовим актом, актом індивідуальної дії надано право вступати від імені держави у відносини з іншими державами. Такою особою може бути юридична особа публічного права (державний орган, державний концерн тощо), посадова особа відповідної юридичної особи, до компетенції яких входить представництво держави у певних відносинах; приватна юридична або фізична особа, якій індивідуальним правовим актом держави надано право (повноваження) представляти державу у певних відносинах (контактні групи, спеціальні комісії і т.д.). Тобто, питання визначення конкретної особи представником держави є питанням внутрішньодержавного права.

Отже, слід визначити, чи вступають між собою у відносини, пов'язані з проведенням футбольного матчу або іншого офіційного спортивного змагання представники держави.

Футбольний матч Україна – Косово:

Відповідно до ст. 6, ч.6 ст. 36 Закону України «Про фізичну культуру та спорт» центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері фізичної культури і спорту (Міністерство культури, молоді та спорту України), забезпечує участь національних збірних команд у міжнародних змаганнях, формує їхню штатну команду [11].

Відповідно до Статуту Федерації футболу України дана організація є громадською спілкою, якій центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері фізичної культури і спорту, надано статус Національної федерації та виключне право представляти футбол України в міжнародних організаціях, зокрема ФІФА [12].

Щодо Республіки Косово, то п.1.4 статті 2 Адміністративної інструкції з утворення та ліцензування спортивних федерацій та асоціацій, затвердженої Міністерством культури, молоді та спорту, визначає, що «спортивні федерації створюються для представництва певних видів спорту в Косово та на міжнародному рівні» [13]. Підпункт “Г” п. 1 ст. 6 Статуту Футбольної Федерації Косово встановлює обов’язок ФФК організувати ігри за участю збірної Косова [14].

Отже, безпосередньо національні футбольні збірні не можна вважати представником держави в контексті розгляду питання про визнання, однак, в рамках відповідної міжнародної неурядової організації (ФІФА, УЄФА і т.д.) у підготовці матчу беруть відповідні національні федерації футболу, яким в даному випадку державами надано офіційні повноваження щодо організації футбольних матчів за участю збірної держави, що свідчить про те, що дані федерації в контексті порушеного питання можна визнавати «представником держави». З цього можна зробити висновок, що футбольний матч між Україною і Косово фактично є визнанням Україною Косова ad hoc. Окремо слід наголосити на тому, що до ситуації визнання ad hoc в цьому випадку призводять безпосередні переговори між національними футбольними федераціями, уповноваженими своїми державами на це; саме ж членство цих федерацій в ФІФА, УЄФА і т.д. не має наслідком визнання. Статути цих міжнародних організацій не передбачають визнання або невизнання держави, яку представляє відповідна федерація, як умову вступу до неї. Про це свідчить і практика міжнародних міжурядових організацій: так, прийом держави до ООН не означає її колективне або ж індивідуальне визнання. Разом з тим, відмова від прийняття в члени ООН не є рівнозначною невизнанню [15, с. 77].

Участь Косова в Олімпійських іграх:

Іншою, на нашу думку, досить цікавою ситуацією, що потребує дослідження з точки зору міжнародного права, є участь Косова в Олімпійських іграх.

Республіка Косово два рази брала участь в Олімпійських іграх: в 2016 та в 2018 році. При чому, в 2016 році країною проведення ігор стала Бразилія, яка офіційно не визнала Косово, у зв’язку з чим постає питання щодо кваліфікації цієї ситуації як визнання ad hoc.

Відповідно до ст. 35 Олімпійської хартії господар Олімпіади відповідає за створення Організаційного комітету Олімпійських ігор з метою організації Ігор у відповідній країні [16]. Відповідно до інших положень Хартії – безпосередню організацію здійснює Національний комітет та створюваний ним Оргкомітет, тому у зв’язку постає питання щодо визначення компетенції Національного олімпійського комітету щодо представництва своїх держав.

Пункт 4 статті 27 Олімпійської хартії встановлює, що «Національні олімпійські комітети мають виключні повноваження щодо представництва своїх держав на Олімпійських іграх, а також на регіональних, континентальних та всесвітніх комплексних змаганнях, що проводяться під патронажем Міжнародного олімпійського комітету» [16]. Відповідні повноваження НОК посвідчуються «актом визнання» від МОК. МОК може визнати лише один національний комітет в одній державі. До безпосередніх повноважень Бразильського олімпійського комітету належить технічне, адміністративне та політичне управління національним спортом; представництво високоєфективного спорту в Бразилії і т.д [17]. Крім того, фінансування Бразильського олімпійського комітету з 1975 року здійснюється за рахунок відрахувань від державних лотерей, що передбачено відповідним фінансовим законом [18].

У Республіці Косово повноваження НОК передбачені безпосередньо Главою 5 Закону про спорт [19] і співпадають з повноваженнями бразильського НОК.

Таким чином, хоча національні олімпійські комітети й є неурядовими організаціями, держави надають їм певний обсяг повноважень щодо свого представництва в сфері олімпійського спорту та організації олімпійських змагань, що свідчить, в свою чергу, про те, що переговори між національними олімпійськими комітетами обох вищезазначених держав в межах організації Олімпіади Ріо-2016 можна визначити як визнання ad hoc.

Висновок. Таким чином, світові процеси мають визначальне значення для міжнародних відносин. Складність суспільних процесів дзеркально відображається на міжнародному праві, яке, в свою чергу, виробляє нові форми взаємодії та співробітництва держав. Посилення ролі міжнародного спортивного руху, що проявляється у підвищеній увазі суспільства до різних спортивних змагань, призводить до того, що спорт є одним зі способів посилення авторитету

держави на міжнародній арені та розглядається деякими дослідниками як інструмент дипломатії [20] та «м'якої сили» держави [21]. У зв'язку з цим можна зробити висновок, що спорт є одним із чинників, який впливає на міжнародне право, в тому числі й на інститут визнання держав. Так, підготовка до міждержавних змагань, в яких беруть участь держави, одна з яких не визнала іншу, якщо такі переговори здійснюються на рівні недержавних утворень, що

наділені державою повноваженнями щодо її представництва в конкретній спортивній галузі, фактично є визнанням *ad hoc*. Важливим аспектом в даному контексті є те, що дане визнання має неофіційний, обмежений та тимчасовий характер, і визначається як визнання залежно від конкретних обставин в кожному окремому випадку. Таке одноразове визнання не може тягнути за собою будь-які юридичні наслідки, пов'язані з офіційним визнанням держав.

ЛІТЕРАТУРА

1. Холина Е. А. Формы и критерии признания государств. *Проблемы в российском законодательстве*. 2012. № 3. С. 218–222.
2. Держ сектор. Как Украине играть с несуществующей страной. URL: <https://sector.depo.ua/rus/football/yak-ukraini-grati-z-neisnuyuchoyu-krainoyu-10062016083600>.
3. BBC Україна. Как Украине сыграть в футбол с непризнанным Косово. URL: https://www.bbc.com/ukrainian/ukraine_in_russian/2016/09/160908_ru_s_kosovo_ukraine_football
4. Боголюбова Н. М., Николаева Ю. В. Геополитика спорта и основы спортивной дипломатии: учебное пособие для бакалавриата и магистратуры. Москва: Издательство Юрайт, 2019. 282 с.
5. Джантаев Х. М. Формы и виды признания в современном международном праве. *Вестник РУДН, серия Юридические науки*. 2001. № 4. С. 148–163.
6. Фельдман Д. И. Признание государств в современном международном праве. Казань: Изд. Казанского ун-та, 1965. 258 с.
7. Буткевич В. Г. Міжнародне право. Основи теорії: підручник / В. Г. Буткевич, В. В. Мицик, О. В. Задорожний. Київ: Либідь, 2002. 608 с.
8. Теліпко В. Е., Овчаренко А. С. Міжнародне публічне право: Навч. посіб. Київ: Центр учбової літератури, 2010. 608 с.
9. Тункин Г. И. Международное право: учебник. Москва: «Ю/Л», 1974.
10. Ti-Chiang Chen. The International Law of Recognition. London: Stevens & Sons, Ltd. 1951. 461 p.
11. Про фізичну культуру та спорт: Закон України від 24.12.1993 № 3808-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/3808-12>.
12. Статут громадської спілки «Федерація футболу України». URL: [https://ffu.ua/files/biblioteka/ndocs_904%20\(3\).pdf](https://ffu.ua/files/biblioteka/ndocs_904%20(3).pdf)
13. Ministry of Culture, Youth and Sport of Republic of Kosova. Administrative instruction No. 02/2015 on Establishment and licensing sports federations and associations. URL: https://www.mkrs-ks.org/repository/docs/UA_02-2015_per_themelimin_e_licencimin_e_federatave.pdf
14. Statute of the Football Federation of Kosova. URL: https://www.mkrs-ks.org/repository/docs/UA_02-2015_per_themelimin_e_licencimin_e_federatave.pdf
15. Международное право: учебник для вузов / отв. ред. Ю.М. Колосов, Э.С. Кривчикова; МГИМО(У) МИД РФ. Москва: Международные отношения, 2000. 720 с.
16. Olympic charter. URL: https://stillmed.olympic.org/media/Document%20Library/OlympicOrg/General/EN-Olympic-Charter.pdf#_ga=2.16898874.269579260.1574103728-1358244305.1574103728
17. About Brazil Olympic Committee. URL: <https://www.cob.org.br/en/brazil-olympic-committee/about-cob/cob>
18. Mendes, A. & Codato, A. (2015). The institutional configuration of sport policy in Brazil: Organization, evolution and dilemmas. *Revista de Administração Pública*, Rio de Janeiro, 49(3). URL: http://www.scielo.br/scielo.php?script=sci_arttext&pid=S0034-76122015000300563&lng=en&tlng=en
19. Ligji i sportit: Ligji Nr. 2003/24. URL: http://www.noc-kosovo.org/repository/docs/Ligji_i_Sportitt.pdf
20. Боголюбова Н. М., Николаева Ю. В. Спорт в палитре международных отношений: гуманитарный, дипломатический и культурный аспекты. Санкт-Петербург: Издательство Санкт-Петербургского университета, 2011. 316 с.
21. Долгова Д. А. Влияние спорта на международный авторитет государства. *Актуальные проблемы современных международных отношений*. 2018. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/vliyanie-sporta-na-mezhdunarodnyy-avtoritet-gosudarstva/viewer>.

REFERENCES

1. Kholina Ye. A. (2012). Formy i kriterii priznaniya gosudarstv. *Probely v rossiyskom zakonodatelstve - Gaps in Russian law*, 3, 218–222 [in Russian]
2. Depo sektor. Kak Ukraine igrat s nesushchestvuyushchey stranoy. URL: <https://sector.depo.ua/rus/football/yak-ukraini-grati-z-neisnuyuchoyu-krainoyu-10062016083600> [in Russian]
3. BBC Ukraina. Kak Ukraine sygrat v futbol s nepriznannym Kosovo. URL: https://www.bbc.com/ukrainian/ukraine_in_russian/2016/09/160908_ru_s_kosovo_ukraine_football [in Russian]
4. Bogolyubova N. M., Nikolaeva Yu. V. (2019). Geopolitika sporta i osnovy sportivnoy diplomatii: uchebnoe posobie dlya bakalavriata i magistratury. Moscow: Izdatelstvo Yurayt [in Russian]
5. Dzhantaev Kh.M. (2001). Formy i vidy priznaniya v sovremennom mezhdunarodnom prave. *Vestnik RUDN, seriya Yuridicheskie nauki - Bulletin of the PFUR, Law Series*, 4, 148–163 [in Russian]
6. Feldman D.I. (1965). Priznanie gosudarstv v sovremennom mezhdunarodnom prave. Kazan: Izd. Kazanskogo un-ta [in Russian]
7. Butkevich V. G. (2002). Mizhnarodne pravo. Osnovi teorii: pidruchnik. V.G. Butkevich, V.V. Mitsik, O.V. Zadorozhniy (Eds.). Kyiv: Libid [in Ukrainian]
8. Telipko V. Ye., Ovcharenko A. S. (2010). Mizhnarodne publichne pravo: Navch. posib. Kyiv: Tsentri uchbovoi literatury [in Ukrainian]
9. Tunkin G. I. (1974). Mezhdunarodnoe pravo: uchebnik. Moscow: «Yu/L» [in Russian]
10. Ti-Chiang Chen (1951). *The International Law of Recognition*. London: Stevens & Sons, Ltd. [in English]
11. Pro fizichnu kulturu ta sport: Zakon Ukrayini vid 24.12.1993 № 3808-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/3808-12> [in Ukrainian]
12. Statut gromadskoї spilki «Federatsiya futbolu Ukrayini». URL: [https://ffu.ua/files/biblioteka/ndocs_904%20\(3\).pdf](https://ffu.ua/files/biblioteka/ndocs_904%20(3).pdf) [in Ukrainian]
13. Ministry of Culture, Youth and Sport of Republic of Kosova. Administrative instruction No. 02/2015 on Establishment and licensing sports federations and associations. URL: https://www.mkrs-ks.org/repository/docs/UA_02-2015_per_themelimin_e_licencimin_e_federatave.pdf [in English]
14. Statute of the Football Federation of Kosova. URL: https://www.mkrs-ks.org/repository/docs/UA_02-2015_per_themelimin_e_licencimin_e_federatave.pdf [in English]
15. Mezhdunarodnoe pravo: uchebnik dlya vuzov. Yu.M. Kolosov, E.S. Krivchikova (Eds.) (2000). MGIMO(U) MID RF. Moskva: Mezhdunarodnye otnosheniya [in Russian]
16. Olympic charter. URL: https://stillmed.olympic.org/media/Document%20Library/OlympicOrg/General/EN-Olympic-Charter.pdf#_ga=2.16898874.269579260.1574103728-1358244305.1574103728 [in English]
17. About Brazil Olympic Committee. URL: <https://www.cob.org.br/en/brazil-olympic-committee/about-cob/cob> [in English]
18. Mendes, A.& Codato, A. (2015). The institutional configuration of sport policy in Brazil: Organization, evolution and dilemmas. *Revista de Administração Pública*, Rio de Janeiro, 49(3). URL: http://www.scielo.br/scielo.php?script=sci_arttext&pid=S0034-76122015000300563&lng=en&tlng=en [in English]
19. Ligji i sportit: Ligji Nr. 2003/24. URL: http://www.noc-kosovo.org/repository/docs/Ligji_i_Sportitt.pdf [in Albanian]
20. Bogolyubova N. M., Nikolaeva Yu. V. (2011). Sport v palitre mezhdunarodnykh otnosheniy: gumanitarnyy, diplomaticheskii i kulturnyy aspekty. Sankt-Peterburg: Izdatelstvo Sankt-Peterburgskogo universiteta [in Russian]
21. Dolgova D. A. (2018). Vliyanie sporta na mezhdunarodnyy avtoritet gosudarstva. Aktualnye problemy sovremennykh mezhdunarodnykh otnosheniy. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/vliyanie-sporta-na-mezhdunarodnyy-avtoritet-gosudarstva/viewer> [in Russian].

ЩЕГЛАКОВ ИВАН

студент міжнародно-правового факультета 3 курсу, 3 групи
Національного юридического університету імені Ярослава Мудрого

**СПОРТИВНЫЕ СОРЕВНОВАНИЯ КАК НЕТИПИЧНЫЙ СПОСОБ ПРИЗНАНИЯ AD HOC
В МЕЖДУНАРОДНОМ ПРАВЕ**

В статье проанализировано понятие признания ad hoc. Установлены признаки, присущие признанию государств ad hoc. Приведены примеры типичных способов признания государств ad hoc. Выявлены проблемы, возникающие при квалификации спортивных соревнований как способа признания ad hoc. Проведен анализ конкретных спортивных событий, свидетельствующих о признании Косово другими государствами ad hoc. Предложено рассматривать участие негосударственных образований, которые наделены государством полномочиями по его представительству в конкретной спортивной отрасли, в подготовке к межгосударственным соревнованиям, в которых принимают участие государства, одно из которых не признало другое, как признание ad hoc. Отмечено, что признание ad hoc не влечет за собой каких-либо юридических последствий, связанных с официальным признанием государств.

Ключевые слова: признание, ad hoc, спортивные соревнования, футбол, Олимпийские игры, Косово.

SHCHEHLAKOV IVAN

3th year student of International law faculty of Yaroslav Mudryi National Law University

SPORTS COMPETITIONS AS AN ATYPICAL WAY TO RECOGNIZE AD HOC IN INTERNATIONAL LAW

Problem setting. Nowadays there are frequent cases of sports competitions between states, which are not formally a recognition of the state, but show the establishment of certain relations between the states, one of which does not recognize the other one. In addition, since the second half of the 20th century sport has become an integral part of international relations. Furthermore, it contributes to the intensification of international exchange, allowing people to establish intercultural dialogue and overcome political nature's conflicts.

Target research. To determine the legal consequences of sports competitions between states, one of which is not recognized by the other, and to find out whether these cases constitute an ad hoc recognition.

Analysis of recent researches and publications. The topic of recognition in international law was an object of research of a large number of both domestic and foreign scientists, among which Janatayev H. M., Mitik O. V., Tunkin G. I., Holina E. A., Feldman D. Yi., whose doctrinal developments provide an important theoretical basis for studying the issue of determining atypical ways of an ad hoc recognition.

Article's main body. Features of ad hoc recognition were analyzed in the article. It was established that for an ad hoc recognition a participation of official representatives of the states in negotiations are important. It is also determined that competitions with the participation of Kosovo Republic and other states which did not recognize it, are recognition ad hoc.

Conclusions and prospects of development. It is proposed to consider the participation of non-State entities, which are authorized by the State to represent it in certain sports, in preparation for inter-state competitions in which the states, one of which do not recognize the other one, take part as an ad hoc recognition.

Keywords: a recognition, ad hoc, sports competitions, football, Olympic Games, Kosovo.